

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.

Wydany dnia 29. grudnia 1906.

L. 8982.

Rozporządzenie

c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie kosztów przeniesienia nauczycieli szkół ludowych przeniesionych ze względów służbowych do innej miejscowości.

W myśl art. 9. ustawy z dnia 11. czerwca 1905 Nr. 73 Dz. u. kr. wydaje c. k. Rada szkolna krajowa co do wymiaru kosztów przeniesienia nauczycieli szkół ludowych, przeniesionych ze względów służbowych do innej miejscowości, następujące rozporządzenie ogólne:

W kosztach przejazdu nauczyciela przeniesionego mieścić się mogą koszta przejazdu jego samego i jego rodziny, a mianowicie koszta przejazdu jego żony i dzieci, koszta zaś dalszych krewnych nie będą liczone.

W kosztach przejazdu koleją przyznana będzie dla przeniesionego i każdego członka rodziny cena biletu II-giej klasy, dla dzieci niżej lat 10 pół biletu II-giej klasy, a dla dzieci niżej lat 4 nie będzie przyznana żadna należność.

Prócz należności kolejowej przyznana będzie należność na fiakry do dworca lub z dworca kolei wedle taryfy fiakrów w danej miejscowości obowiązującej.

Gdzie niema kolei, tam koszta przejazdu wozem liczone będą po 30 h od kilometra, jeśli przeniesienie w tym samym okręgu szkolnym nastąpiło, a po 40 h od kilometra przy przeniesieniach do innego okręgu.

Dla rodziny z 3 osób się składającej liczyć się będzie 1 wóz, dla rodziny z 4, 5 lub 6 osób dwa wozy, dla więcej osób 3 wozy.

Przeniesiony nauczyciel ma do rachunku kosztów przeniesienia dołączyć poświadczenie miejscowej Zwierzchności gminnej (Magistratu), że przybył do miejsca przeniesienia i ilu członków rodziny razem z nim przybyło a c. k. Rada szkolna okręgowa potwierdzić ma to poświadczenie z oznaczeniem sprawdzonego wieku dzieci małoletnich.

Wedle tej modły liczone będą koszta przejazdu nauczycielek, którym zresztą nie przysłuża prawo zarachowania kosztów przejazdu rodziny.

Według tej normy liczyć się będą także koszta przejazdu nauczycieli tymczasowych, przeniesionych do innego okręgu szkolnego po myśli art. 10. powołanej ustawy.

Wszystkie inne koszta nauczycieli stałych, zawarte być mają w kosztach pod lit. b. art. 9. przytoczonej ustawy wymienionych.

Do płacy jedno- dwu- względnie trzymiesięcznej liczone być mogą tylko dodatki pięcioletnie jako integralna część płacy, zresztą ani dodatki za kierownictwo ani dodatki na mieszkanie lub inne liczone być nie mogą.

Rachunki kosztów przeniesienia mają być najpóźniej do 30 dni po przybyciu przeniesionego na miejsce przeznaczenia przedłożone Radzie szkolnej okręgowej, a do rachunku ma być zawsze dołączony dekret przeniesienia lub intymat tego dekretu.

Rachunki spóźnione nie będą likwidowane.

Oprócz powyższych kosztów żadne inne koszta z przeniesieniem połączone nie będą przyznawane.

C. k. Rady szkolne okręgowe przedkładać mają rachunki kosztów przeniesienia nauczycieli najpóźniej do 8 dni po wniesieniu do protokołu podawczego c. k. Radzie szkolnej krajowej.

Przy przedłożeniu rachunków nauczycieli tymczasowych należy zarazem wyczerpująco przedstawić powody, które c. k. Radę szkolną okręgową skłoniły do przeniesienia nauczyciela na inną posadę, oraz przedłożyć odpis uchwały gremialnej Rady szkolnej okręgowej.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 17. grudnia 1906.

Za c. k. Namiestnika

Płażek w. r.

L. 57.003.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich c. k. Rad szkolnych okręgowych i do wszystkich Rad szkolnych miejscowych w sprawie ułatwiania uczęszczania dzieciom do szkół ludowych z przysiółków odległych i z gmin przyłączonych przez dostarczanie podwód.

Sejm krajowy w czasie corocznych obrad nad sprawozdaniem o stanie szkolnictwa ludowego zajmuje się żywo sprawą regularnego uczęszczania dzieci do szkoły i podniesienia frekwencji szkół ludowych przez umożliwienie nauki szkolnej tym dzieciom, które z niej dotychczas z powodu ubóstwa, z powodu oddalenia od szkoły lub z powodu przeszkód komunikacyjnych korzystać nie mogły.

Kilkakrotnie podnoszono podczas obrad komisyjnych, że nawet w tych miejscowościach, w których istnieją szkoły zorganizowane lub które są wcielone do zakresu szkół istniejących w gminach sąsiednich znaczna ilość dzieci, będących w wieku szkolnym i zapisanych nominalnie do szkoły, albo wcale nie może korzystać z nauki szkolnej albo też uczęszcza do szkoły bardzo nieregularnie i przerywa naukę przez czas dłuższy w pewnych porach roku.

Wiadomo, że niektóre gminy wiejskie mają domy rozrzucone na znacznym obszarze kilkunastu a nawet kilkudziesięciu kilometrów kwadratowych.

W zapadłych okolicach górskich są gminy, w których poza główną osadą, skupioną w jednej lub w kilku głównych dolinach, rozprószone są domostwa pojedynczo albo grupami nawet na obszarze kilkuset kilometrów kwadratowych. Atoli i w równinach, mianowicie w okolicach niegdyś lesistych, bywają przysiółki oddalone czasem o kilka kilometrów od centrum wsi, w którym znajduje się szkoła. Naturalną jest rzeczą, że z tak znacznego oddalenia dzieci nie mogą uczęszczać do szkoły regularnie, a c. k. Rada szkolna krajowa zwracała niejednokrotnie uwagę na to, że względem rodziców takich dzieci, których mieszkania od budynku szkolnego oddalone są ponad 4 km., nie można stosować środków przymusowych.

Atoli czasem zdarzają się przeszkody, utrudniające regularne uczęszczanie dzieci szkolnych z domów nie tak odległych, mianowicie w zimie w czasie zasp śnieżnych, tudzież na wiosnę i w jesieni, gdy grzęskie trzęsawiska i błota głębokie przecinają dostęp do szkoły. Bywają

też wypadki, w których dzieci do pobliskiej szkoły tylko dlatego nie uczęszczają, że albo przez rzekę, oddzielającą od szkoły, niema przewozu, albo też przewoźnik w godzinach przedszkolnych czem innym jest zajęty.

W tych wszystkich wypadkach dzieci mieszkające w obrębie prawnie uzasadnionego zakresu szkolnego albo podnoszą znacznie cyfrę dzieci w wieku szkolnym, nie pobierających żadnej nauki szkolnej, albo też uczęszczają bardzo nieregularnie i przyczyniają się do tego, że między liczbą dzieci zapisanych a liczbą uczęszczających faktycznie do szkoły, którą można sprawdzić przy wizytacji, jest znaczna różnica.

Naturalną jest rzeczą, że takie nieregularne uczęszczanie wpływa ujemnie na postęp w nauce nie tylko tych dzieci, które szkołę rzadko odwiedzają, ale i tych, które chodzą do szkoły regularnie, ponieważ nauczyciel, widząc przed sobą codziennie inne grupy dzieci, nie może postępować według programu, lecz musi rzeczy już przerobione z innymi dziećmi kilkakrotnie powtarzać, a w ten sposób każdy stopień nauki rozpada się na kilka grup, uczonych odrębnie, a praca nauczyciela rozdrabia się co do czasu i zakresu na drobne ułamki.

Komisya budżetowa Sejnu krajowego zwróciła uwagę na to, że we wszystkich podobnych wypadkach potrzeba, celem zapobieżenia powyższym niekorzyściom, ułatwić dzieciom regularne uczęszczanie do szkoły przez uregulowanie dostarczania podwód.

C. k. Radzie szkolnej krajowej wiadomo, że zwyczaj dowożenia do szkoły dzieci z odległych domostw lub z gmin, wcielonych do zakresu szkolnego, istniał w niektórych stronach kraju jako objaw dbałości czynników miejscowych, mianowicie w porze zimowej i w czasie roztopów wiosennych i jesiennych.

Czyniąc zadość życzeniu czynników ustawodawczych c. k. Rada szkolna krajowa przypomina ten sposób ułatwiania frekwencyi władzom szkolnym okręgowym i miejscowym. Co do formy uregulowania sprawy, bądź to drogą prestacyi in natura, bądź też drogą wynajęcia podwoły, c. k. Rada szkolna krajowa nie wydaje żadnych szczegółowych poleceń, ponieważ pod tym względem rozstrzygający wpływ będą miały stosunki lokalne.

Przy sposobności przedkładania najbliższych sprawozdań statystycznych o stosunkach szkolnictwa będą Rady szkolne okręgowe wymieniały wyraźnie miejscowości, w których ten system wprowadzono, podając bliższe szczegóły co do miejscowych przeszkód, wymagających takiego uregulowania frekwencyi, ilość dzieci, korzystających z tych uła-

twień, i formę pokrycia kosztów stąd wynikających (drogą prestacyi naturalnej lub pieniędzmi).

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 16. grudnia 1906.

Za c. k. Namiestnika:

Plažek w. r.

Wiadomości osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 22. grudnia b. r. raczył najmiłosiwiej posunąć do VI. rangi dyrektorów: Grzegorza Ceglińskiego c. k. gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Przemyśle i dr. Tomasza Garlickiego c. k. gimnazjum w Złoczowie.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty nadał Michałowi Demkowiczowi, nauczycielowi kierującemu 2-klasowej szkoły w Rogóźnie w okręgu jaworowskim, w uznaniu jego długoletniej wydatnej pracy w zawodzie nauczycielskim, tytuł dyrektora.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

ks. Alberta Mizery na duchownego członka obrz. łącz. do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bohorodezanach;

Jana Lisowskiego nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły męskiej w Komarnie na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Rudkach;

Oskara Schnella na zastępcę przewodniczącego c. k. Rady szkolnej okręgowej w Złoczowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

Maryana Chruślińskiego dyrektorem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową pospolitą w Sokalu;

Abrahama Leekera nauczycielem religii izrael. 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową pospolitą w Gorlicach;

Longina Pyża nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Busku;

Adama Wagnera nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Oświęcimie;

Wawrzyńca Marfiaka nauczycielem kierującym i Annę Gorzecką nauczycielką 4-klasowej szkoły w Izdebniku;

Andrzeja Put'kę nauczycielem i Julię Piehlównę nauczycielką 4-klasowej szkoły w Chłopach.

Nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych:

Stanisława Boratyńskiego w Gródku; Ignacego Gorączkę w Jawiszowicach; Władysława Sygnarskiego w Posadzie olehowskiej.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 2-klasowych:

Annę Boratyńską w Gródku; Władysława Cieplika w Łętowni; Elżbietę Pijanowską w Posadzie olechowskiej; Jadwigę Bandrowską w Piotrowicach.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych:

Grzegorza Pilipezaka w Binczarowej; Bazylego Kulmatyckiego w Brunarach wyżnych; Andrzeja Niszczotę w Wawrze; Henryka Sowińskiego w Dzierżaninach; Józefa Kukulskiego w Sance; Leona Kłykaję w Kolińcach; Jana Pissa w Uhercach niezabıtowskiach; Stanisława Kielbasę w Bujakowie.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła:

Józefa Hrubego nauczyciela kierującego, Zofię Steinsdörferównę i Apolonie Świątkowską nauczycielki 3-klasowej szkoły w Inwałdzie na równorzędne posady do 4-klasowej szkoły w Inwałdzie;

Albertynie Bosiewiczównę nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Kosocicach na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Włosani;

Walentego Stankiewicza nauczyciela 1-klasowej szkoły w Gdeszycach na równorzędną posadę do szkoły w Zrotowicach.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Maryę Pruchniewiczównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej w Niepołomicach;

Janinę Pyłypciównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Glinianach;

Martę Bobakową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Komorowicach;

Maryę Relikowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Boguszy.

Zmarli: Michał Makuch, nauczyciel kierujący 5-klasowej szkoły męskiej w Chrzanowie, zmarł 29. listopada 1906 w 59. roku życia a 30. roku służby nauczycielskiej.

Kamila Zabiegłowa, tymczasowa nauczycielka 1-klasowej szkoły w Lutynce w okręgu żydaczowskim, zmarła dnia 5. grudnia b. r.

Józef Grabowski, stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Kołokolinie w okręgu rohatyńskim zmarł dnia 13. grudnia b. r.

Remuneracye za staranne prowadzenie ogrodów szkolnych otrzymali:

Ludwik Wnękowski, nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Dębie (Tarnobrzeg);

Jan Szczepanowski, nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Załużu (Zbaraż);

Emil Majdaniy, nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Błotni (Przemysłany);

Józef Pelezar, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Porażu (Lisko);

Józef Huzarski, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Siedliskach (Lwów zam.).

Organizacya szkół.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty udzielił klasom I., II., III i IV. prywatnego gimnazjum żeńskiego Heleny Strażyńskiej w Krakowie, praw szkoły publicznej na rok szkolny 1906/7.

C. k. Rada szkolna krajowa wyłączyła orzeczeniami :

- l. 55.291 gminy Marszowice i Wiatowice w okręgu bocheńskim z zakresu szkolnego w Niegowici i zorganizowała w tych gminach osobne 1-klasowe szkoły ludowe;
- l. 55.354 gminę Butelkę niżną w okręgu tureckim z zakresu szkolnego w Butli i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Butlece niżnej.

C. k. Rada szkolna krajowa zorganizowała 1-klasowe szkoły ludowe orzeczeniami :

- l. 54.872 w Korzowej w okręgu podhajeckim;
- l. 55.773 w Walddorfie w okręgu gródeckim;
- l. 57.120 w Terliczce w okręgu rzeszowskim.

C. k. Rada szkolna krajowa przekształciła orzeczeniami :

- l. 54.779 5-klasową szkołę mieszaną w Turce na 5-klasową szkołę męską i 5-klasową szkołę żeńską;
- l. 55.654 5-klasową szkołę mieszaną w Pilźnie na 5-klasową szkołę męską i 5-klasową szkołę żeńską.

Jednoklasowe szkoły ludowe na 2-klasowe :

- l. 55.483 w Trzebieńcu w okręgu mościskim;
- l. 56.215 w Ochojnie w okręgu wielickim;
- l. 57.209 w Nawsiu w okręgu ropezyckim;
- l. 57.322 w Jadownikach mokrych w okręgu dąbrowskim.

Książki szkolne.

C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć książkę p. t. „Podręcznik arytmetyki i algebry dla wyższych klas szkół średnich, napisał dr. Placyd Dziwiński. III. wydanie. Zasady algebry. We Lwowie 1907. Nakładem Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych“ — w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich.

Cena egzemplarza oprawnego 4 korony.

Konkurs.

a) ogłoszone po raz pierwszy:

L. 3.626. C. k. Rada szkolna okręgowa w Skalacie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich :

A. Z poborami III. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela religii rz. kat. w szkole 5-klasowej męskiej w Skalacie z obowiązkiem udzielania tej nauki w szkole 5-klasowej żeńskiej w Skalacie oraz w szkołach wiejskich należących do parafii skałackiej.

2. Na posadę nauczyciela religii gr. kat. w szkole 5-klasowej męskiej w Skałacie.

3. Na posadę nauczyciela religii rz. kat. i na posadę nauczyciela religii gr. kat. w szkole 4-klasowej męskiej w Grzymałowie z obowiązkiem udzielania nauki religii w szkole 4-klasowej żeńskiej w Grzymałowie oraz w szkołach należących do rzym. kat. względnie gr. kat. parafii grzymałowskiej.

4. Na posadę nauczyciela religii rz. kat. i gr. kat. w szkole 5-klasowej męskiej w Podwołoczyskach z obowiązkiem udzielania tej nauki w miejscowej 6-klasowej szkole żeńskiej oraz w szkołach należących do rz. kat. względnie gr. kat. parafii w Podwołoczyskach.

5. Na dwie posady nauczycieli w szkole 5-klasowej męskiej w Skałacie; pierwszeństwo będą mieli kandydaci z egzaminem wydziałowym z II. i III. grupy.

6. Na posadę nauczyciela 5-klasowej szkoły męskiej w Podwołoczyskach.

7. Na dwie posady nauczycielek 6-klasowej szkoły żeńskiej w Podwołoczyskach.

Na posady w Podwołoczyskach będą mieli pierwszeństwo kandydaci względnie kandydatki z egzaminem wydziałowym z II. III. grupy.

8. Na dwie posady nauczycieli w szkole 4-klasowej męskiej w Grzymałowie; wymagane uzdolnienie do uczenia języka niemieckiego.

B. Z poborami IV. klasy płac:

1. Na trzy posady nauczycieli w szkole 4-klasowej w Toustem.

2. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół: a) w Ostapiu i b) Supranówce.

3. Na posady samoistnych nauczycieli w szkołach 1-klasowych: a) w Faszczówce, b) Mysłowej, c) Pajówce, d) Połupanówce i e) Zielonej.

Na posady nauczycieli (nauczycielek) w szkołach 2-klasowych: a) w Hałuszczyńcach, b) Hlibowie, c) Iwanówce, d) Kołodziejówce, e) Magdałówce, f) Sorocku, g) Soroce, h) Ostapiu, i) Oknie, j) Staromieszczyźnie, i Supranówce.

W szkołach w Grzymałowie, Skałacie, Podwołoczyskach, Hałuszczyńcach, Hlibowie, Kołodziejówce, Mysłowej, Połupanówce i Ostapiu jest język wykładowy polski, a w innych szkołach wyżej wymienionych język ruski.

O posady nauczycieli religii mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którzy nie będą mogli pełnić obowiązków duszpasterskich.

Podania należy udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną oraz w wykaz lat służby przedetatowej względnie dekret lat służby policzalnej do emerytury należy wnosić za pośrednictwem swej przełożonej władzy szkolnej do e. k. Rady szkolnej okręgowej w Skałacie do dnia 15. lutego 1907.

Skałat, dnia 12. grudnia 1906.

L. 2869. C k. Rada szkolna okręgowa w Borszczowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religii rz. kat. w 5-klasowej szkole ludowej mieszanej w Skale z poborami IV. klasy płac.

O tę posadę mogą się starać kanonicznie ordynowani księża. Nauczyciel religii nie może równocześnie pełnić obowiązków duszpasterskich.

Podania należyce udokumentowane i zaopatrzone tabelą kwalifikacyjną należy wnieść do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Borszczowie do 15. lutego 1907.

Borszczów, dnia 6. grudnia 1906.

L. 3133. C. k. Rada szkolna okręgowa w Gorlicach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

a) Z poborami III. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela 5-klasowej szkoły męskiej w Bieczu; kompetenci z kwalifikacją do szkół wydziałowych z grupy I. będą mieć pierwszeństwo.

2. Na posadę nauczycielki 5-klasowej szkoły żeńskiej w Bieczu; kandydatki z kwalifikacją do szkół wydziałowych z grupy II. będą miały pierwszeństwo.

b) Z poborami IV. klasy płac:

1. Na posadę kierującego nauczyciela 2-klasowej szkoły w Zagórzanach.

2. Na posady nauczycieli (lek) 2-klasowych szkół w Binarowej, Lipinkach, Rzepienniku biskupim, Sękowej i Turzy.

3. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Bieśniku, Bielance, Czarnem, Klimkówce, Kwiatoniu, Łosiu, Nieznajowej, Pętnej, Rozdzielu, Smerekowcu, Wapiennem i Zdyni.

Językiem wykładowym w szkołach w Bieczu, Binarowej, Bieśniku, Lipinkach, Rzepienniku biskupim, Sękowej, Turzy i Zagórzanach jest język polski w innych ruski.

Należyce udokumentowane podania należy wnieść za pośrednictwem władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Gorlicach do 15. lutego 1907.

Gorlice, dnia 13. grudnia 1906.

L. 2598. C. k. Rada szkolna okręgowa w Drohobyczu ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie.

A. Z poborami II. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela religii rz. kat. i gr. kat. w 4-klasowej szkole męskiej w Drohobyczu z obowiązkiem udzielania nauki religii w szkole 4-klasowej żeńskiej w Drohobyczu.

2. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej w Drohobyczu.

3. Na posadę nauczyciela w 4-klasowej szkole mieszanej na przedmieściu Zadwórniańskim w Drohobyczu.

B. Z poborami IV. klasy płac:

1. Na trzy posady nauczycieli w 4-klasowej szkole mieszanej w Schodnicy.

2. Na posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych w Bilezu, w Mrażnicy, w Łastówkach, w Łuzku dolnym, w Załokeju, w Kołpen,

3. Na posady nauczycieli (lek) w szkołach 2-klasowych w Hruszowie, w Horucku, w Dobrowlanach, w Lityni, w Rolowie.

W szkołach w Drohobyczu i Schodnicy jest język wykładowy polski w innych język ruski.

Podania należyście udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Drohobyczu do dnia 15. lutego 1907.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Drohobycz, dnia 19. grudnia 1906.

1. 2098. C. k. Rada szkolna okręgowa w Łańcucie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

Z poborami III. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w 5-klasowej szkole żeńskiej w Leżajsku.

2. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w 5-klasowej szkole męskiej w Łańcucie.

3. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w 5-klasowej szkole żeńskiej w Łańcucie.

Z poborami IV. klasy płac:

4. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w 5-klasowej szkole męskiej w Żołąni.

5. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Dębnie.

6. Na posady samoistne w 1-klasowych szkołach: w Biedaczowie, Budach łańcuckich, Chodaczowie, Czarniej II, Gluchowie, Grodzisku dolnem, Grodzisku górnem, Gwizdowie, Hucisku, Jastrzębeu, Jelnej, Korniaktowie, Laszczynach, Łukowej, Medyni głógowskiej, Medyni łańcuckiej, Opaleniskach, Ożannie, Pogwizdowie, Smolarzynach, Węgliskach, Wulce grodziskiej, Wulce niedźwieckiej, Zmysłówce, Wydrzu ad Brzoza stadnicka i w Chałupkach ad Dembno.

7. Na posady nauczycieli (lek) szkół 2-klasowych w Brzozie stadnickiej, Brzyckiej Woli, Dębnie, Handzlówce.

O posady nauczycieli religii mogą się ubiegać kandydaci posiadający warunki wymagane w art. 3. ustawy z dnia 1. grudnia 1889 Dz. u. kr. Nr. 71.

Nauczycielowi kierującemu w Dębnie będzie strącana z płacy kwota 32 K jako wartość czterech sagów drzewa miękkiego dostarczanych w naturze przez gminę na podstawie dawniejszych zobowiązań. Nauczycielowi w Ożannie będą oddane do użytku 2 morgi pola ornego, jeden morg łąki i prawo do paszenia bydła na pastwisku gminnem bez wliczenia tych korzyści do płacy.

W Dębnie jest język wykładowy ruski, we wszystkich innych szkołach język polski.

Podania należyście udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną, wykaz lat służby, ewentualnie dekret wymiaru wkładek emerytalnych, należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Łańcucie w terminie do 15. lutego 1907.

Łańcut, dnia 19. grudnia 1906.

L. 2600. C. k. Rada szkolna okręgowa w Wieliczce ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich z poborami IV. klasy płac w szkołach z językiem wykładowym polskim.

1. Nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Raciechowiecach.

2. Nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych w Kawcu, Stryszowej i Słomirogu.

Podania udokumentowane wraz z tabelą kwalifikacyjną i wykazem lat służby należy wnieść w terminie do 15. lutego 1907.

Wieliczka, dnia 15. grudnia 1906.

b) ogłoszone po raz drugi:

L. 56.991. Niniejszem ogłasza się konkurs w celu obsadzenia posady c. k. inspektora szkolnego okręgowego w Nisku ewentualnie innej opróżnić się mogącej.

Z posadą tą połączone są prawa i pobory urzędników państwowych w IX. klasie rangi po myśl ustawy z 8. czerwca 1892 Dz. u. p. Nr. 92. względnie ustawy z dnia 19. września 1898 Dz. u. p. Nr. 72 tudzież ryczałt na kosztą podróży i diety systemizowany dla tego okręgu w kwocie 700 K rocznie.

O tę posadę mogą się ubiegać oprócz c. k. inspektorów szkolnych okręgowych także:

1. nauczyciele szkół średnich i seminaryów nauczycielskich mający przynajmniej 5-letnią praktykę w zawodzie nauczycielskim;

2. katecheci szkół średnich, seminaryów nauczycielskich i szkół ludowych mający przynajmniej 5-letnią praktykę na stałej posadzie katechety;

3. nauczyciele szkół ćwiczeń seminaryów nauczycielskich mający przynajmniej 5-letnią praktykę na stałej posadzie;

4. dyrektorowie szkół wydziałowych i kierownicy szkół 5- lub 6-klasowych z kwalifikacją do szkół wydziałowych.

Nominacya na tę posadę może być w myśl § 2. pierwszej z ustaw przytoczonych według uznania Pana Ministra Wyznań i Oświaty od razu stałą lub na razie prowizoryczną.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty służbowe i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną, sporządzoną na przepisany formularz, należy wnieść w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 15. stycznia 1907.

Nauczyciele szkół średnich i seminaryów nauczycielskich mogą w podaniach prosić, aby pod względem płacy i dodatków pięcioletnich zastosowano do nich w razie nominacyi analogiczne normy istniejące dla nauczycieli tych zakładów.

Zebrane podania kompetencyjne przedłożą Dyrekcyje szkół średnich względnie seminaryów nauczycielskich i c. k. Rady szkolne okręgowe po należytem wypełnieniu tabel kwalifikacyjnych do 20. stycznia 1907.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. grudnia 1906.

L. 1153. C. k. Rada szkolna okręgowa w Peczeniżynie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich:

I. Z poborami III. klasy płac:

Na posadę nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły mieszanej w Peczeniżynie z językiem wykładowym polskim. Pierwszeństwo będą mieć kompetenci z kwalifikacją do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy.

II. Z poborami IV. klasy płac:

a) Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Jabłonowie. Pierwszeństwo zastrzega się kompetentom uzdolnionym do prowadzenia uzupełniających kursów rolniczo-sadowniczych.

b) Na posady nauczycieli samoistnych w 1-klasowych szkołach 1. w Akreszorach, 2. Berezowie na Łazach, 3. Luczy, 4. Markówce, 5. Tekuczy.

c) Na posady nauczycieli (lek) w szkołach 2-klasowych 1. w Berezowie wyżnym, 2. Kluczowie wielkim, 3. Kniaźdworze, 4. Myszynie.

We wszystkich szkołach pod II. wykazanych jest język wykładowy ruski, prócz Jabłonowa, gdzie jest język wykładowy polski.

Podania należyce udokumentowane wnosić należy w drodze służbowej najpóźniej do dnia 31. stycznia 1907.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Peczeniżynie, dnia 29. listopada 1906.

L. 4.873. Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich ogłasza się niniejszem konkurs:

Z poborami II. klasy płac:

1. Na posadę nauczycielki lub nauczyciela dla klas wyższych 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej w Wadowicach.

Wymagana kwalifikacja do szkół wydziałowych z grupy I. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatkom mającym egzamin kwalifikacyjny do szkół średnich ewentualnie na nauczycielkę w liceach żeńskich. Z pomiędzy kompetujących nauczycieli pierwszeństwo będą mieli nauczyciele z kwalifikacją dla szkół średnich.

Z poborami III. klasy płac:

2. Na posadę nauczycielki w szkole 5-klasowej żeńskiej w Andrychowcie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatkom z egzaminem wydziałowym z grupy II.

Z poborami IV. klasy płac:

3. Na posady nauczycieli w 4-klasowych szkołach w Wieprzu, Lanckoronie Choczni.

4. Na dwie posady nauczycieli w 4-klasowej szkole w Izdebniku.

5. Na posady nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych w Ryczowie na przysiółku „Chałupki“, w Podolanaach, Zarzeczcu wielkim i Woźnikach.

Od kandydatów o posady w szkołach 4-klasowych wymaga się uzdolnienia do udzielania nauki języka niemieckiego.

Podania należyce udokumentowane wnosić należy za pośrednictwem władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Wadowicach w terminie do końca stycznia 1907.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Wadowice, dnia 24. listopada 1906.

L. 1788. C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnobrzegu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. Z poborami III. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w 4-klasowej szkole mieszanej w Baranowie. Nauczyciel ten będzie obowiązany udzielać nauki religii także w innych szkołach należących do parafii w Baranowie. O posadę tę mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani; zamianowany kandydat nie będzie mógł spełniać obowiązków duszpasterskich.

2. Na posadę nauczyciela religii mojżeszowej w 5-klasowej szkole mieszanej w Tarnobrzegu. O tę posadę mogą ubiegać się kandydaci, którzy ukończyli szkołę rabinów i złożyli egzamin na rabina z dobrym postępem lub też posiadają kwalifikację do szkół ludowych i uzdolnienie do nauczania religii mojżeszowej.

B. Z poborami IV. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela kierującego i dwie posady nauczycieli w 4-klasowej szkole mieszanej z dopełniającym kursem rolniczym w Grębowie. O posadę kierownika mogą się ubiegać kandydaci którzy oprócz zwykłej kwalifikacyi nauczycielskiej wykażą się świadectwem uzdolnienia do udzielania nauki gospodarstwa wiejskiego na dopełniających kursach rolniczych. Miejscowemu właścicielowi dobr służy prawo prezenty przy obsadzeniu posady kierownika szkoły w Grębowie.

3. Na trzy posady nauczycieli w 4-klasowej szkole mieszanej we Wrzawach.

3. Na posady nauczycieli szkół 1-klasowych w Chwałowicach, Dymitrowie dużym, Dymitrowie małym, Furmanach, Machowie, Skopaniu i Suchorzowie.

4. Na posady nauczycieli (lek) w 2-klasowych szkołach w Antoniowie, Dębie, Domacynach, Jastkowicach, Sobowie, Turbii i Zaleszanach.

We wszystkich wymienionych szkołach jest wykładowy język polski.

Ubiegający się o jedną z wymienionych posad mają wnieść należyce udokumentowane podania za pośrednictwem swych przełożonych władz do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnobrzegu do dnia 31. stycznia 1907.

Tarnobrzeg, dnia 30. listopada 1906.

L. 3.453. C. k. Rada szkolna okręgowa w Rohatynie ma do obsadzenia kilka posad nadetatowych w szkołach wiejskich.

Kompetujący mogą wnieść zaraz podania.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Rohatyn, dnia 27. listopada 1906.

L. 2.648. C. k. Rada szkolna okręgowa w Rudkach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich.

Z poborami III. klasy płac:

a) Na posadę nauczyciela religii izrael. w 5-klasowej szkole męskiej w Komarnie z obowiązkiem udzielania nauki religii i w 5-klasowej szkole żeńskiej w Komarnie.

b) Na dwie posady nauczycieli w 5-klasowej szkole męskiej w Komarnie z kwalifikacją do szkół ludowych pospolitych i prawem udzielania języka niemieckiego jako przedmiotu.

Z poborami IV. klasy płac:

a) Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Tuligłowach.

b) Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Czajkowicach.

c) Na posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych w Chłopczycach, Czernichowie, Laszkach zawiązanych, Powerchowie Wańkowicach, Koniuszkach tuligł. i Tatarynowie.

d) Na posady nauczycieli (lek) w 2-klasowych szkołach w Czajkowicach, Horozannie wielkiej i Runnie.

W szkołach w Komarnie, Tuligłowach, Czernichowie i Runnie jest wykładowy język polski, we wszystkich innych język ruski.

Podania należyce udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Rudkach w terminie do końca stycznia 1907.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Rudki, dnia 3. grudnia 1906.

L. 5.013. C. k. Rada szkolna okręgowa w Chrzanowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. Z poborami III. klasy płac:

1. Na dwie posady nauczycieli w szkole 4-klasowej mieszanej w Szczakowej-wsi.

Nauczyciele tej szkoły otrzymują z funduszu szkolnego miejscowego dodatek w kwocie 240 K rocznie.

B. Z poborami IV. klasy płac:

2. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w szkole 4-klasowej mieszanej w Trzebini z obowiązkiem udzielania nauki religii w szkołach do tej parafii należących. O posadę tę mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonnicy. Posady nauczyciela religii nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

3. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Ciężkowicach na przysiółku „Pieczyśka“.

Kierownik tej szkoły, jeśli posiada uzdolnienie do nauczania języka niemieckiego, otrzyma wynagrodzenie z Zarządu fabryki cementu w kwocie 300 K rocznie za udzielanie dzieciom robotników fabrycznych nauki tego przedmiotu w 4 do 6 godzinach tygodniowo w godzinach poza szkolnych.

4. Na posady nauczycieli (lek) w szkołach 2-klasowych w Byczynie, Ciężkowicach na przysiółku „Pieczyńska“, Dąbrowej, Grojeu i Jeleniu. W szkołach w Byczynie, Ciężkowicach, Dąbrowej i Grojeu jest w budynkach szkolnych wolne mieszkanie dla nauczyciela.

5. Na posady nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych w Miękini i Oklesnej.

We wszystkich szkołach jest język wykładowy polski.

Od kompetentów o posadę pod 1. wymaga się kwalifikacji do udzielania języka niemieckiego jako przedmiotu w szkołach ludowych pospolitych.

Podania należy udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej w terminie do końca stycznia 1907 do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Chrzanowie.

Chrzanów, dnia 10. listopada 1906.

L. 4136. C. k. Rada szkolna okręgowa w Przemyślanach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. Z poborami III. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela w 4 klasowej szkole w Glinianach.

II. Z poborami IV. klasy płac:

A. Na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły w Świrzu.

B. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół: 1. w Białem, 2. Krosienku, 3. Kurowicach, 4. Korzelicach.

C. Na posady nauczycielskie w szkołach 2-klasowych: 1. w Chlebowicach świrskich, 2. Ciemerzyńcach, 3. Korzelicach, 4. Lipowcach, 5. Słowicie 6. Stanimierzu, 7. Uniowie.

D. Na posady samoistne w szkołach 1-klasowych: 1. w Baczowie, 2. Hanaczówce, 3. Meryszczowie, 4. Pletenicach, 5. Poluchowie małym, 6. Przegnojowie, 7. Wojciechowicach, 8. Wołkowie.

Język wykładowy w Świrzu, Białem i Hanaczówce jest język polski, we wszystkich innych ruski.

Podania należy udokumentowane z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Przemyślanach do końca stycznia 1907.

Przemyślany, dnia 5. grudnia 1906.

Do l. 2192. Niniejszem prostuje się konkurs z dnia 8. października 1906 l. 2192 umieszczony w Nr. 22. i 23. Dziennika urzęd. w tym kierunku, że w szkole ludowej w Wierzehniakowcach jest wykładowy język polski.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Borszczowie, dnia 26. listopada 1906.

L. 3502. C. k. Rada szkolna okręgowa miejska w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia posady nauczyciela dla przedmiotów naukowych II. grupą objętych w szkole wydziałowej 3-klasowej męskiej połączonej z 4-klasową pospolitą im. św. Floryana w mieście Krakowie.

Do posady tej przywiązane są pobory I. klasy płac.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy do podpisanej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do końca stycznia 1907.

Podania należycie niudokumentowane lub spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.

W Krakowie, dnia 29. listopada 1906.

Ogłoszenie.

C. k. Rada szkolna krajowa zwraca uwagę c. k. Rad szkolnych okręgowych i Zarządów szkół na wychodzący XII-ty rok we Lwowie dwutygodnik pedagogiczny „Rodzina i Szkoła“ z dodatkiem naukowym „Wiedza i Praca“. Czasopismo to zaleciła c. k. Rada szkolna krajowa w Dzienniku urzędowym Nr. 8-my z dnia 30. marca 1904 do bibliotek szkolnych i do bibliotek okręgowych.

Prenumerata roczna wynosi 6 K. Zamówienia należy przysyłać do administracji „Rodziny i Szkoły“ we Lwowie ul. Piekarska l. 16. Tamże są do nabycia roczniki 1904, 1905 i 1906 po 6 K.

Sprawozdanie

z działu szkolnego na jubileuszowej wystawie ogrodnico-pszczelniczej, urządzonej we Lwowie w czasie od 28. września do 8. października 1906 wraz z wykazem nagród w tym dziale przyznanych.

Na prośbę centralnego Zarządu zjedn. galicyjskiego Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie, podaje się do wiadomości następujące sprawozdanie Komisji sędziów:

W dziale szkolnym wystawy ogrodnico-pszczelniczej wzięło udział zwyż 150 nauczycieli szkół ludowych.

Wystawione przez nich przedmioty dadzą się podzielić na następujące grupy:

1. Dział produktów z ogrodów szkolnych; 1. owoce, 2. warzywa, 3 nasiona, 4. szkółki, 5. plany ogrodów i sadów, 6. przeróbki owocowe jak konserwy, napoje i susze.

2. Dział pszczelniczy: Ule z pszczołami przygotowane do zimowli, — 2. odrobione ule próżne oraz ich wewnętrzne urządzenie.

3. Kolekcyje owoców z sadów gminnych lub z okolicy.

4. Dział nauki zręczności i jej zastosowania praktycznego bądź w ogrodnictwie bądź w pszczelnictwie.

Komisya sędziów w dziale szkolnym, zbadawszy stan i kierunek praktycznej działalności nauczycieli w szkołach ludowych, przedstawiła, co do tego działu następujące ogólne sprawozdanie:

A. Dział ogrodniczy i pszczelniczy. Bardzo dodatni wpływ na zagospodarowanie ogrodów szkolnych i na praktyczną działalność nauczycieli w ogrodnictwie i pszczelnictwie wywarły specjalne kursa ogrodnicze i pszczelnicze, urządzone systematycznie od szeregu lat przy zawodowych szkołach ogrodniczych przez Towarzystwa ogrodnicze i pszczelnicze, oraz przez władze szkolne. Do popisu na wystawie stanęli głównie byli uczestnicy takich kursów wraz z całym zastępem kierowników dopełniających kursów rolniczych. Do postępu w dziale

ogrodnictwa i pszczelnictwa w szkołach przyczyniło się zaopiekowanie się ze strony Rad szkolnych okręgowych i c. k. inspektorów okręgowych (jak w Łańdudzie, Trembowli, Przemyślanach i t. d.) Niemniej dodatni wpływ wywarła działalność towarzystw ogrodniczych i Towarzystwa pszczelnio-ogrodniczego we Lwowie oraz działalność instruktorów ogrodnictwa krajowych i powiatowych (Kraków, Lwów, Limanowa, Jasło, Kołomyja).

Dział ogrodów szkolnych. Wystawców, którzy przedstawili kompletny obraz ogrodowego gospodarstwa szkolnego a więc owoce, warzywa, nasiona, plan sadu, szkółkę i pasiekę, było około 10. — Niektórzy z nich przedstawili ponadto zbiory przyborów i narzędzi, którymi posługują się przy udzielaniu wiadomości ogrodniczych w swej szkole. — Interesującą w tym względzie nowością były fotograficzne zdjęcia z ogrodów i pasiek oraz z samych lekcji praktycznych ze szkolną młodzieżą przedstawione przez trzech nauczycieli.

W ogrodowym gospodarstwie szkolnym wysuwa się na pierwszy plan odpowiednie dobró odmian owoców i warzyw oraz należyte rozmieszczenie drzew i ich pielęgnowanie. — Najpierwsze miejsce pod tym względem zajął ogród szkoły w Dąbiu pod Krakowem, której dyrektor przedstawił normalny dobró odmian owoców dla strefy krakowskiej z własnego sadu z podaniem planu sadu. — Z uznaniem wypada podnieść także i wielu innych nauczycieli, którzy przedstawili doborowe owoce z sadów przez siebie wypielęgowanych. Do najlepszych należą owoce kierowników szkół w Bolechowicach, w Bochni, Bortkowie, Brzyszczykach, Jaćmierzu, Ohladowie, Olesku, Rzuchowej, Stróżach, Założcach i Zakliczynie. Znaczna część wystawców nie podała jednakże ani nazw pomologicznych ani miejscowych — nie bez szkody dla sprawy owocoznawstwa krajowego.

Warzywa, przedstawione w dziale szkolnym, dały wymowny dowód, że znaczenie tego działu produkcji ogrodniczej jest należyte przez nauczycieli ocenione. — Najbogaciej było warzywnictwo reprezentowane przez szkoły rejonów podmiejskich, a mianowicie z okolic Lwowa i Krakowa. Najpoczytniejsze miejsce zajęły szkoły w Dąbiu i Zakliczynie. Piękne kolekcje warzyw, przedstawiły także niektóre szkoły ze strefy pokuckiej i z okolic Trembowli.

Co do przygotowania materiałów do wystawy, zaznaczyć wypada, że w wielu wypadkach pozostawiało ono wiele do życzenia, wobec czego produkta, nieraz cenne i starannie wypielęgowane, nie były należyte uwydatnione.

W dziale produkcji nasion roślin warzywnych przedstawiło około 10 nauczycieli owoce swojej zapobiegliwości. Najbardziej umiejętnie przedstawiły ten dział szkoły w Dąbiu i Zakliczynie. Również na wyszczególnienie zasługują szkoły w Stróżach, Grzybowicach oraz szkoła w Honiatyczach, której kierowniczką jest nauczycielka. Między nasionami, wystawionymi przez kursa rolnicze, spotkano wykę piaskową (kosmatą), której rozpowszechnienie pomiędzy ludnością jest jaknajbardziej zalecenia godne.

Co do produkcji nasion warzywnych w ogrodach szkolnych wypada przestrzedz przed produkowaniem nasion w kilku odmianach równocześnie, ponieważ w tym wypadku krzyżowanie się odmian i ich degeneracja byłyby nieuniknionem następstwem takiej hodowli.

W dziale szkółek — najtrudniejszym do prowadzenia w naszych stó sunkach szkolnych — przedstawiło swoje okazy 7 szkół. Szkoły w Dąbiu, Zakli-

czynnie i Bolechowicach przedstawiły szkolki kompletne i zupełnie dobre, świadczące dodatnio o wielkiej znajomości rzeczy.

Plany ogrodów i sadów szkolnych były dość licznie reprezentowane. Na najchlubniejszą wzmiankę zasługują ogrody szkół w Dąbiu i w Sadach Trembowelskich oraz plany sadów gminnych z okręgu trembowelskiego, zakładanych i zostających pod opieką zarządów szkół. — Z inicjatywy Rady szkolnej okręgowej w Trembowli sporządzono 58 takich planów ogrodów szkolnych i sadów gminnych, w sposób pod względem technicznym zupełnie poprawny. W uznaniu tej ważnej a żmudnej pracy przyznała komisya sędziów wykonawcy tych planów W. Sławskiemu, kierownikowi szkoły w Janowie, srebrny medal. Również przyznano kierownikowi szkoły w Ceniawie (okręg Dolina) medal brązowy za fotograficzne zdjęcia z ogrodu szkolnego i dobrze wykonany plan ogrodu.

Dość powszechną wadliwością sadów szkolnych i w ogóle sadów włościainskich, jest zbyt gęste sadzenie drzew owocowych. W interesie pomyslnego rozwoju sadownictwa byłoby wskazaniem, aby drzewa były ile możności jak w najszerszych odstępach rozlokowane (nawet co 20 metrów), aby w ten sposób można było między drzewami uprawiać rolę pod warzywa lub inne kultury. Jeżeli więc obszar ogrodu niepozwała na sadzenie większej ilości drzew, należy ograniczyć się na taką liczbę drzew, aby każde z nich miało dostateczną przestrzeń do swego należytego rozwoju względnie, aby jeszcze ponadto pomiędzy drzewami można było uprawiać rośliny ogrodowe lub gospodarskie. — W miejscowościach narażonych na działanie wiatru, jak n. p. na Podolu, należałoby sadzić drzewa półpienne, aby wiatry nie strząsały owoców.

W dziale przeróbek i konserwów owocowych należy podnieść suszone jarzyny, przedstawione przez dyrektora szkoły wydziałowej w Bochni, J. Rożańskiego, oraz przez szkoły w Sadach Trembowelskich, w Stróżach i Janowicach. Suszarka kuchenna, ulepszona przez dyr. Rożańskiego wraz z broszurą instruktywną co do jej zastosowania w gospodarstwie domowym, zasługuje na największe uznanie i rozpowszechnienie.

Wina i miody owocowe, przedstawione przez licznych wystawców w doborowej jakości, świadczą o rozpowszechnieniu tego działu produkcji. Na szczególniejsze uznanie zasługuje jablecznik, produkowany przez spółkę owocarską w Sadach Trembowelskich, której dyrektorem jest kierownik szkoły.

Dział pszczelniczy, bogato reprezentowany, świadczy, że hodowla pszczół ma wśród nauczycieli doświadczonych i zamiłowanych znawców. Pszczelnictwo, jako dział gospodarstwa szkolnego, ma przed sobą wdzięczne widoki rozwoju. Do tego przyczynić się mogą w znacznej mierze kursa pszczelnicze, połączone z kursem wyrobu uli drewnianych i słomianych, urządzane co roku przez Towarzystwo pszczelniczo-ogrodnicze we Lwowie. Na wystawie znajdowało się zwyż 30 uli, wyrobionych przez nauczycieli na ostatnim takim kursie w roku 1906. Z pomiędzy tych uli przyznała komisya srebrny medal F. Pirogowi z Soniny za najlepiej odrobiony słowiański ul drewniany, oraz Chmielowskiemu z Pasady Nowomiejskiej, za najlepiej odrobiony słowiański ul słomiany. Kierownikowi tego kursu, Janowi Kotuskiemu przyznano za jego umiejętne kierownictwo dyplom uznania.

Kolekcyje owoców z sadów gminnych i z okolicy. Sprawą tą zajęło się kilkunastu nauczycieli oraz inspektor szkolny Piotrowski z Przemyśla. Najbogatszą była kolekcyja z okręgu Przemyślańskiego. Staranne kolekcyje owoców przedstawili kierownicy szkół w Zakliczynie, Bolechowicach, Stróżach, Porąbce uszewskiej, Mszanie Dolnej i w Rawie. Ujemną stroną niektórych kolekcyi był brak nazw, nawet lokalnych i nieuwzględnienie warunków konkursu, w którym żądano bliższych danych co do rozpowszechnienia i wartości handlowej poszczególnych odmian.

W ogóle wypada zauważyć, że szkoły nasze wielką przysługę wyrządziłyby dla sadownictwa krajowego, jeżeliby przy rozpowszechnianiu odmian ograniczyły się na jaknajmniejszą liczbę, wybierając tylko odmiany z najściślejszego doboru handlowego, zaleconego przez Wydział krajowy.

Ogrody szkolne przy szkołach miejskich i pielęgnowanie kwiatów w doniczkach przez młodzież szkolną. Przedstawione w kilkuset okazach rośliny doniczkowe, wypielęgnowane przez uczennice szkół miejskich we Lwowie, są wymownym dowodem znaczenia wychowawczego akcji podjętej na tem polu przez miejską Radę szkolną okr. we Lwowie wspólnie z Towarzystwem pszczelniczo-ogrodniczym. Niemniejszej wagi są ogrody szkolne dla użytku młodzieży w szkołach miejskich. Plan takiego ogrodu szkolnego miejskiego w Krakowie, umieszczonego w parku Jordana, przedstawiony na wystawie przez jego kierownika, Wincentego Bierońskiego, zyskał powszechne uznanie.

Zbiorowy udział w wystawie nauczycieli z poszczególnych okręgów. Do dodatnich momentów zaliczyć należy zbiorową organizację nauczycieli z poszczególnych okręgów celem obesłania wystawy w dziale szkolnym. Szczególnie pod tym względem należy podnieść okręgi Trembowelski, Przemyślański, Brzeski i Lwowski zamiejski.

Nauczycielskie Stowarzyszenie ogrodnicze w Łańcucie, przedstawiło obraz swojej czteroletniej działalności w okręgu, kronikę Towarzystwa i statut. Z kroniki tej okazuje się, że Towarzystwo utrzymuje w Łańcucie, jako centrum okręgu, wzorowy ogród szkolny, z którego zaopatruje poszczególne szkoły w materiały, oraz że urządziło dla nauczycieli okręgu trzy kursa ogrodnicze i jeden kurs pszczelniczy.

Przeszczepianie drzew. Ważna ta dla rozwoju sadownictwa akcyja, zmierzająca do ujednostajnienia odmian w sadach włościańskich, była przedstawiona na wystawie przez nauczyciela Ślusarczyka z okręgu krakowskiego. Wykaz działalności tego nauczyciela na tem polu został wynagrodzony złotym medalem.

Specyalne kultury. Ze względu na ważność uwzględnienia warunków i potrzeb miejscowych i dostosowania się do ekonomicznych i przyrodzonych warunków produkcji, komisya szkolna zwróciła swą szczególniejszą uwagę na ten dodatni moment praktycznej działalności nauczycieli, który uwydatnił się na wystawie w kilku wypadkach, jak np. w położeniu nacisku na produkcję warzyw pod Lwowem. Kierownikowi szkoły w Stojanowie przyznano złoty medal za kultury na torfowisku szkolnem.

Praca nauczycieli na polu literackiem w zakresie ogrodnictwa i pszczelnictwa. Jakkolwiek obecna wystawa nie była wiernem odbiciem faktycznej działalności nauczycieli na tem polu, to przecież komisya szkolna

celem zaznaczenia, że do tej działalności przywiązuje wielkie znaczenie, przyznała dyr. Rożańskiemu autorowi pracy pod tyt.: „Suszarka bocheńska“, dyplom zasługi.

Zbiory przyborów do uzmysłowienia nauki. Najbogatsze zbiory odnoszące się do nauki ogrodnictwa i pszczelnictwa, przedstawiły szkoły w Dąbiu i Sadach trembowelskich. Wyróżnić wypada ważne, niestety dość skromnie reprezentowane, okazy, przygotowane lub zebrane przez samych nauczycieli, mające na celu przedstawienie warunków przyrodzonych danej miejscowości, lub okolicy. Przedstawienie gleby torfowej pola szkolnego w Stojanowie, jej flory i płodów na niej uprawianych, jest wymownym dowodem potrzeby zwrócenia uwagi na tego rodzaju zbiorki, na zbiory chorób roślinnych, szkodników, chwastów, rodzajów gleby itp. z danej miejscowości.

Statystyczne zestawienia stanu zagospodarowania ogrodów szkolnych w całym okręgu trembowelskim, stanu sadownictwa w całym powiecie i stanu produkcji tytoniu w tym okręgu, wykonane z inicjatywy Rady szkolnej okręgowej w Trembowli, uznała Komisya jako pracę bardzo poważną. Komisya sędziów uznając wszechstronną działalność Trembowelskiej Rady szkolnej okręgowej w dziale ogrodnictwa i pszczelnictwa, przyznała jej najwyższą nagrodę honorową.

B. Nauka zręczności. Nauka zręczności była zastąpioną w dziale szkolnym w dwojakim kierunku, a mianowicie: a) przez ręczne wyroby młodzieży szkolnej, lub samych nauczycieli; b) przez wzory i tablice do nauki zręczności o pewnych specjalnych kierunkach n. p. do nauki koszykarstwa, slójdnu pszczelarzkiego, lub w nowem zestawieniu seryi do celów nauki szkolnej.

Ręczne wyroby bądź własne, bądź młodzieży szkolnej wystawiło 10 nauczycieli. Wyroby te dotyczyły przeważnie zręczności w obrabianiu drzewa. Stanisław Szarek, dyrektor kursu ogrodniczego w Dąbiu, używał jako materiału także rogożyny, łoziny i łupanej trzciny. Jan Trojak, kierownik szkoły w Isypowcach (okr. Tarnopol) używał do wyrobów wyłącznie rogożyny. Wreszcie Romuald Bielikowicz k. szk. w Nałuzu (okr. Jaworów) zajął się całkiem odrębną gałęzią pracy t. j. *szczołkarstwem*. Najbogaciej z działu drzewnego przedstawia się wystawa prac Grzegorza Nossy i Stanisława Szarka.

Grzegorz Noss (Bortków, w okręgu złoczowskim), wystawił roboty slójdowe t. zw. sokalskie, a nabytą u chłopców zręczność wyzyskiwał w dwóch szczególnie kierunkach a mianowicie do wyrobu przyborów z zakresu ogrodnictwa i pszczelnictwa. Z zakresu samego tylko pszczelnictwa wystawił Noss 35 najrozmaitszych przedmiotów, a między tymi przybory do robienia uli poczęści własnego pomysłu.

Stanisław Szarek. (Dąbie, w okręgu krakowskim), nie po raz pierwszy dał się poznać z bardzo wielostronnej działalności na polu nauki, prowadzonej na podstawie pracy ręcznej, która posiada niepoślednią wartość wychowawczą. Bardzo liczne wyroby z drzewa, pożyteczne i potrzebne przy pracach w ogrodzie, zbieraniu i transporcie owoców, a w szczególności truskawek (kosze z przegródkami i koszyki małe z rogożyny), następnie wszystkie roboty z drzewa, które powinien umieć wykonać pszczelarz, a wreszcie bardzo liczne modele urządzeń potrzebnych przy przechowaniu, transporcie i przeróbce owoców, jak prasa do wyciskania soków (własnego pomysłu), model piwnicy specjalnej dla owoców, model suszarni i. t. p. składają się na chlubny obraz nietylko statecznej pracy, ale pracy pomysłowej

i szukającej coraz szerszego dla siebie pola w życiu praktycznym gospodarza wiejskiego.

Julian Buciewicz, (Sady trembowelskie), urządził wystawkę instrukcyjną dla szerszej publiczności przedstawiając środki i narzędzia, którymi posługuje się przy nauce zręczności tak w pracowni szkolnej jak i w ogrodzie, jakoteż prace uczniów z zakresu wyrobów stelmachskich i pszczelarskich. Wystawka Buciewicza odznacza się przy tem szczerością i rzetelnością.

Dymitr Tomczak, (Wojśławice, okręg Sokalski), Bazyli Tysiak, (Bałińce, okręg Kołomyjski), wystawili dość dużo prac osobliwe pierwszy. Naukę zręczności prowadzą dobrze; pierwszy przystosowuje ją poniekąd do pszczelnictwa, drugi do stelmachstwa.

Jan Kossar, (Stojanów, okręg Kamionecki), zwraca się więcej ku niektórym potrzebom rolnika w polu i ogrodzie; zapuszcza się nawet poniekąd na pole prymitywnej rzeźby (ramki).

Jerzy Szumski, (Pawłosiów, okręg jarosławski), stara się łączyć roboty pożyteczne dla małego gospodarza z systematyczną nauką zręczności o ile jego środki na to pozwalają. Przeważają tam obok części składowych do wozów, ćwiczenia szkolne w tokarstwie.

Dużo świeżości przynosi wzmiankowana już expozycja Bielikowicza z zakresu szcزتkarstwa, które wedle doświadczeń poczynionych w Szwecyi okazało się tam zajęciem bardzo stosownem dla dzieci od 10—13 lat. Bielikowicz przedstawił 45 najrozmaitszych gatunków i odmian szcزتok do zamiatania, do obmiatania sufitów i kątów, zmiatania dywanów, mycia wozów, czyszczenia pieców, frotowania, szurowania podług, mycia beczek i kloak, czyszczenia kopyt końskich, do czyszczenia odzieży, do lamp etc. etc. i to z różnych materyałów jak sierści, szczeci, piasawy, ryżu, trawy i t. p.

Oprawy szcزتok są domowego wyrobu bądź z białego drzewa bądź też lakierowane lub politerowane. Ważnym momentem, podnoszącym działalność Bielikowicza jest to, iż dostarcza zarobku miejscowej ludności.

Obok szcزتkarstwa uprawia on także sljód pszczelarski i z tego zakresu wystawił 10 przedmiotów w co wchodzi 4 rodzaje szcزتok używanych bądź w pszczelnictwie bądź w ogrodnictwie do czyszczenia drzew.

Przy tej sposobności należy podnieść z naciskiem fakt odstąpienia Bielikowicza od szablonu i od ogólnie przyjętej obróbki drzewa, a przrzucenie się na pole zupełnie nowe.

Przykład ten chwalebny nastęrcza sposobność do wypowiedzenia zdania, że wszelki rodzaj pracy bez względu na materyał i na technikę rękodzielniczą nadaje się do wprowadzenia w mury szkolne.

Wszystko, eokolwiek nauczyciel umie dobrze z zakresu pracy ręcznej, powinno znaleźć wstęp do szkoły i stokroć lepiej tak pod względem wychowawczym jak i praktycznym, jeżeli nauczyciel biegły w łataniu butów będzie uczył tego rękoczynu, aniżeli gdy będzie uczył najbardziej przemysłnego systemu sljodu, którego sam nie posiada ani w oku, ani w głowie, ani w ręku.

Swoboda pod tym względem może doprowadzić do powszechnego uznania pracy ręcznej jako czynnika nie tylko równorzędnego z nauką książkową, ale pod niejednym względem silniejszego w kształceniu zmysłu spostrzegawczego, rozwagi

i rozsądku. W tym względzie i w odniesieniu szczególnie do ludu można snadnie powtórzyć za pewnym autorem amerykańskim — nie uwłaczając nauce książkowej — że wszystko to, co człowiek do życia niezbędnie potrzebuje, znajduje się poza okładzinkami wszystkich drukowanych książek.

Osobliwie zwrócić należałoby uwagę na wszelkie takie roboty ręczne, któremi dzieci mogłyby się zajmować w domu w czasie wolnym od zajęć szkolnych, a ten wzgląd jest szczególnie ważny dla dzieci wielkoniejskich, bo ochroniłby je od biegania po ulicach, żebrania, kolporterii, kradzieży i wszelkiego innego zepsucia. W miarę możliwości należałoby wdrażać dzieci do dwóch lub więcej rodzajów robót, bo czem wszechstronniejsze jest fizyczne zatrudnienie dziecka, tem pewniejszy i prawidłowszy jest rozwój jego władz umysłowych. Skutek wychowawczy pracy ręcznej, stosownie dobranej, jest tem pewniejszy, czem dziecko wcześniej wdraża się do tej pracy, a wychowawca amerykański Charles Leland, gorący zwolennik robót ręcznych, wypowiada na podstawie długoletniego doświadczenia zdanie, że każde dziecko w wieku od 7-14 lat może z wszelką łatwością wyrobić sobie zdolność spostrzegawczą i nabyć wszelkiej zręczności, że jednak z większą trudnością przychodzi to po przekroczeniu tego wieku. Wiek szkolny więc najlepszym okresem do wprowadzenia robót ręcznych w system wychowania.

Nie mniejsze znaczenie przypisuje Komisya szkolna w robom z rogożyny (szuwaru), jako gałęzi pokrewnej z nauką koszykarstwa. Wyroby z rogożyny, wystawione przez zarząd szkoły w Isypowcach, a mianowicie torby na książki szkolne, kobialki, plecionki i t. p. powitano jako bardzo pożądaną nowość w dziale nauki zręczności, zwłaszcza że we wielu miejscowościach wschodniej części kraju, w obec licznych stawów jest wielka obfitość tego materiału, a ludność wiejska sama trudni się wyrabianiem z rogożyny rozmaitych użytecznych, co do formy wcale gustownych przedmiotów. Wyrabianie przedmiotów z rogożyny jest rzeczą stosunkowo łatwą, a nauka taka zastąpiłaby w wielu naszych szkołach wiejskich tak zwany slöjd kartoniarski, tak bardzo zalecany dla młodzieży jeszcze fizycznie nie rozwiniętej. Na wyroby z rogożyny, jako na artykuł w handlu bardzo pokupny, zwróciły swoją uwagę także fachowe kółka przemysłowe i starają się obecnie otoczyć należyłą opieką tę wdzięczną gałąź przemysłu domowego u naszego ludu wiejskiego.

Stwierdzić także należy, że i u ludności wiejskiej te działy nauki zręczności, które pozwalają odrazu w samych początkowych stadyach nauki ocenić praktyczne jej wyniki, cieszą się sympatją i poparciem.

Wzory do nauki zręczności, a więc modele i rysunki, zestawione systematycznie, były na wystawie przedstawione przez następujących wystawców:

1. Inspektor szkolny, Rada cesarski J. Spis w Krakowie przedstawił w nowem zestawieniu seryę modeli w zakresie obrabiania drzewa wraz z odpowiednimi nadzwyczaj starannie wykonanymi rysunkami. (Modele i rysunki wykonał nauczyciel Władysław Bieroński). Serya ta, złożona z 40 wzorów, obejmuje szereg systematycznie zestawionych ćwiczeń dla młodzieży szkół wiejskich. Wzory w tem zestawieniu są przedmiotem nauki na kursach nauki zręczności, urządzanych w Krakowie dla nauczycieli wiejskich szkół ludowych;

2. Józef Dąbrowski, dyrektor szkoły koszykarskiej w Czerwonej woli i kierownik kursu koszykarskiego dla nauczycieli, przedstawił seryę wyrobów koszykarskich, objętych planem takiego sześciomiesięcznego kursu. Te same prze-

dmioty bywają również wyrabiane na nauce koszykarstwa w szkołach ludowych.

Nauka koszykarstwa została stosunkowo niedawno wprowadzoną do szkół ludowych jako przedmiot nauki zręczności; obecnie jest ona udzielaną w 23 szkołach. Nauka ta ma z wielu względów pomyślnie widoki rozwoju. Ważną tu rolę odgrywa kwestya zbytu wyrobów, która to sprawa jest właśnie pomyślnie uregulowaną dzięki poparcie ze strony Towarzystwa koszykarskiego i krajowego Związku przemysłowego;

3. Profesor seminaryum nauczycielskiego w Krakowie Stanisław Harlander i nauczyciel nauki zręczności przy tem seminaryum I. Pększyce przedstawili tablice z rysunkami przedmiotów pszczelarskich, a mianowicie uli drewnianych i ze słomy, prawideł do ramek, ramek i t. p. Tablice te mają służyć jako techniczne wzory rysunkowe przy wyrabianiu uli i innych przedmiotów pasiecznych. Przewodnia myśl autorów tych tablic, aby przy nauce pszczelnictwa uczono równocześnie wyrabiania uli i przyborów pasiecznych została już kilkakrotnie z korzyścią wypróbowaną na kursach pszczelniczych, urządzanych dla nauczycieli.

4. O wystawie uli drewnianych i słomianych, które były wyrobione przez frekwentantów pszczelarskiego kursu dla nauczycieli, była już wzmianka w części pierwszej niniejszego sprawozdania;

5. w końcu wspomnieć należy o *tablicach do nauki zręczności, używanych w szkołach szwedzkich*, a przedstawionych na wystawie przez c. k. Inspektora K. Bruchnalskiego. Tablice te obejmują następujące rodzaje robót ręcznych, wprowadzonych w ostatnich 20 latach w pracowniach szwedzkich dla dzieci a mianowicie:

1. koszyczki malutkie z wiór i łyka do zawieszania łakoci na Bożem drzewku (zajęcie stosowne dla dzieci w wieku 7—9 lat);

2. plecionki do kapeluszy damskich i małe koszyczki na kwiaty i jagody, także z wiór i łyka;

3. owijanie kartonów rafią (łyko z liści palmowych) i wyrób tym sposobem koszyczków, osłon na wazonki, bombonierek;

4. owijanie rafią robót giętych z trzciny jak n. p. trzymadeł do gazet, koszyków na noże i widelce, koszów na papiery, kaset na fotografie, stolików na kwiaty i t. p.;

5. plecionki z rafii i z łyka, używane jako ozdobne i trwałe rogózki;

6. roboty koszykarskie z łożyny i rafii;

7. wyrób chodników i siedzeń do krzeseł z sitowia i rafii;

8. roboty szezotkarskie;

9. wyrób pantofli z plecionej lub haczkowanej rafii i podeszew sznurkowych do pantofli wełnianych;

10. szycie ubrań dzieciennych z resztek, jako zatrudnienie nietylko dziewcząt ale i chłopców. Szycie kołder watowanych z obcinków jedwabnych, dywaników z kawałków sukna, pantofli, czapek, pokrowców podróżnych i poduszek. Należy tu także cerowanie i łątanie pończoch i robienie jednej całej pary z dwóch podartych. Pończochy cerują też chłopcy;

11. wyrób piłek o rdzeniu z korka owiniętego łykiem dla nadania kształtu kulistego, następnie owiniętego materiałem ze starych kaloszków, a wreszcie obszytego kolorową materyą wełnianą;

12. roboty tkackie n. p. ręczniki, ściěrki do kurzu, powijaki, kołderki do kolysek, pasy na krzesła, spodniczki, fartuszki, i t. d.

W tym celu używają tam specjalnych małych warsztatów tkackich norweskich, na których już 11-letnie dzieci wykonują pracę. Prócz wymienionych przedmiotów tkają chodniki z rafi i grubych nici, a także z gałganów ciętych w paski. (Lumpenteppich). Uprawiają też wyrób tasiemek na specjalnych warstacikach.

13. Roboty siatkowe jak: worki ze sznurków na sprawunki i gąbki, hamaki, siecie;

14. zelowanie i łatanie butów i przekształcanie starych łapei na trzewiki z przyszwą i podeszwą.

Wykaz nagród w dziale szkolnym.

Dyplom honorowy:

C. k. Rada szkolna okręgowa w Trembowli, za wydatną działalność i statystykę powiatu.

Dyplom zasługi:

C. k. Rada szkolna okręgowa miejska we Lwowie, za wprowadzenie do szkół miejskich hodowli kwiatów wazonowych; Dąbrowski Józef, dyrektor szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli, za krzewienie nauki koszykarstwa w szkołach ludowych; Spis Józef, Rada ces., inspektor szkolny w Krakowie, za zasługi koło nauki zręczności; Szarek Stanisław, dyrektor kursu ogrodniczego w Dąbiu, za najlepiej zagospodarowany ogród szkolny i długoletnią pracę na polu ogrodnictwa (i 100 koron*); Taźbierski Michał, kierownik kursu rolniczego w Zakliczynie, za długoletnią pracę na polu ogrodnictwa i pszczelnictwa i za produkta ogrodu szkolnego (i 75 kor.); Noss Grzegorz, kierownik szkoły w Borkowie, za długoletnią wytrwałą pracę na polu ogrodnictwa i pszczelnictwa, za wyroby zręczności (i 50 koron); Różański Jan, dyrektor szkoły wydziałowej w Bochni, za domową szuszkę i działalność wieloletnią na polu krzewienia ogrodnictwa; Zarząd Towarzystwa ogrodniczo-pszczelniczego nauczycieli okręgu Łańcuckiego, za działalność w okręgu; Piotrowski Izidor, inspektor szkolny w Przemyślanach, za działalność w okręgu; Janicki Aleksander, inspektor szkolny w Trembowli, za działalność w okręgu.

Dyplom uznania:

Kotuski Jan, Lwów, za staranne kierownictwo kursu pszczelarsko-słojdowego.

Złoty medal

Towarzystwa pszczelniczo-ogrodniczego we Lwowie:

Madej Wojciech, kierownik szkoły w Bolechowicach, za szkółkę owocową i długoletnią pracę na polu ogrodnictwa (i 25 koron); Ślusarczyk Antoni, kiero-

*) Wszystkie nagrody pieniężne są wynikiem ogłoszonych przez Towarzystwo konkursów.

wnik w Witkowicach, za wydatną pracę koło przeszczepiania drzew; Kossar Jan, kierownik kursu rolniczego w Stojanowie, za kulturę torfów i (50 koron); Sędera Stanisław, kierownik szkoły w Rybnej, za umiejętną hodowlę pszczół i za wydatną działalność w gminie; Buciewicz Julian, kierownik kursu ogrodniczego w Sadach trembowelskich, za skuteczną pracę na polu ogrodnictwa i pszczelnictwa i pomoc przy urządzeniu wystawy (50 koron); Metelski Grzegorz, kierownik szkoły w Założcach, za pasiekę i wystawione pnie pszczół (i 25 koron); Bielikowicz Romuald, kierownik szkoły w Załużu, za wprowadzenie nowego działu pracy wytwórczej, jako nauki zręczności (i 50 koron).

Srebrny medal:

Harlender Stanisław, profesor seminarium nauczycielskiego w Krakowie i Pększyce Franciszek, nauczyciel szkoły wydziałowej w Krakowie, za tablice do wyrobu uli; Seniów Bazyli, kierownik kursu rolniczego w Chłopach, za długoletnią pracę na polu ogrodnictwa i pszczelnictwa; Haduch Stanisław, kierownik kursu rolniczego w Jaćmierzu, za produkta ogrodu szkolnego i owoce z własnego sadu (i 25 koron); Freindorf Kornel, kierownik kursu rolniczego w Łoszniewie, za działalność w gminie i umiejętne prowadzenie ogrodu szkolnego; Kamiański Bazyli, kierownik szkoły w Nowosiółce, za długoletnią działalność na polu ogrodnictwa i pszczelnictwa; Dąbrowski Maryan, kierownik kursu rolniczego w Oleksku, za działalność na polu ogrodnictwa; Milewicz Tomasz, kierownik szkoły w Grybowicach, za produkta z ogrodu szkolnego i zbiory (i 25 koron); Mroczkiewicz Klemens, kierownik szkoły w Stróżach, za produkta z ogrodu szkolnego i zbiór owoców z gminy (i 25 koron); Witoszyński Józef, kierownik kursu rolniczego w Strzeliskach nowych, za produkta z ogrodu szkolnego; Orkuszczyk Michał, kierownik szkoły w Młyniskach, (okręg Trembowla), za produkta z ogrodu szkolnego i wina owocowe; Kowalski Józef, kierownik szkoły w Malechowie, za warzywa, owoce i pasiekę (i 20 koron); Hajdukiewicz Aleksy, kierownik szkoły w Zamarynowie, za owoce i zbiory i pomoc przy urządzeniu wystawy (i 50 koron); Skumiel Michał, kierownik szkoły w Mszanie dolnej, za owoce i zbiór owoców z okolicy (i 15 koron); Tułaj Franciszek, kierownik szkoły w Łysej górze, za owoce i zbiór owoców z okolicy (i 15 koron); Makarewicz Jan, kier. szkoły w Wierzbowie, za napoje; Frączkiewicz Jan, kierownik szkoły w Rzechowej za owoce; Rybiński Leon, kierownik szkoły w Szymbarku, (okręg Gorlice), za owoce; Lubowiecki Jan, kierownik szkoły w Zabierzowie koło Krakowa, za owoce; Czekajski Jan, kierownik szkoły w Brzyszczykach, za warzywa, owoce i przeróbki (i 25 koron); Ferens Szymon, kierownik szkoły w Ohladowie, za owoce i przeroby; Marcinów Jan, kierownik szkoły w Daraehowie, za wina owocowe i za ul z ułatwieniem do podmiatania; Markowski Kornel, kierownik szkoły w Zwiniaczu, za warzywa; Urbański Ludwik, kierownik szkoły w Branicach, za wina owocowe; Rychwicki Michał, kierownik szkoły w Rozwadowie za ul z pszczołami (i 15 koron); Tomczak Dymitr, kierownik szkoły w Wojsławicach, okr. Sokal, za ul słomiany i okazy gospodarskiego słoju; Piróg Franciszek, kierownik szkoły w Soninie (Łańcut), za ul bardzo dobrze odrobiony (i 40 koron); Jędrzejowski Józef, kierownik szkoły w Woli zarzyckiej, za ul bardzo dobrze odrobiony (i 20 koron); Chmielewski Władysław, kierownik szkoły w Posadzie nowomiejskiej, za ul bardzo dobrze odrobiony

(i 20 koron); Okuleczyk Józef, kierownik szkoły w Kościelnikach, za ul bardzo dobrze odrobiony (i 20 koron); Tabaczek Jan, kierownik szkoły w Lisich Jamach, za ul bardzo dobrze odrobiony (i 20 koron); Dobrzański-Demkowiec Izidor, kierownik szkoły w Babicach, za ul bardzo dobrze wykonany i nową konstrukeyę do wyjmowania ramek (i 20 koron); Sławski Władysław, kierownik szkoły w Janowie koło Trembowli za plany ogrodów i sadów; Bieroński Wincenty, nauczyciel szkoły im. Dietla w Krakowie, za plany ogrodów szkolnych; Długosz Mieczysław, kierownik szkoły w Radochońcach, za dobór owoców; Huzarski Józef, kierownik szkoły w Siedliskach, za warzywa i owoce.

Medal brązowy:

Lach Antoni, kierownik szkoły w Woli justowskiej, za owoce; Kowalski Paweł, kierownik szkoły w Kobyłowłokach koło Trembowli, za szkółkę i plan ogrodu; Oleksin Włodzimierz, kierownik kursu rolniczego w Magierowie, za produkta z ogrodu szkolnego i nasiona; Szumski Jerzy, kierownik kursu rolniczego w Pawłosiowie za produkta z ogrodu szkolnego (i 25 koron); Tymofijczuk Bazyli, kierownik szkoły w Kniaźdworze, za dobór owoców (i 15 koron); Guewa Józef, kierownik szkoły w Woli przemykowskiej, za owoce i drzewka; Bronisław Lendobecki, kierownik szkoły w Krechowie, za owoce i produkta ogrodu; Kisielewski Michał, kierownik szkoły w Trzęsówce, za owoce i produkta ogrodu szkolnego i plan; Kołodziejczyk Ludwik, kierownik szkoły w Nowej wsi narodowej za warzywa i za zbiorową wystawę warzyw włościańskich (i 25 koron); Bieroński Władysław, nauczyciel w Nowej wsi narodowej, za wykonanie tablic i modeli do nauki zręczności (i 25 koron); Trojak Jan, kierownik szkoły w Ispowcach, za wyroby z rogożyny (i 25 koron); Andrasiewicz Jan, kierownik szkoły w Drohowyżu za pasiekę; Łabno Jan, kierownik szkoły w Wiśniowie, za warzywa i winogrona; Danciewicz Józef, kierownik szkoły w Załuczu za owoce; Diwina Józef, kierownik szkoły w Budzanowie, za produkta ogrodu szkolnego; Krukiewicz Jan, kierownik szkoły w Sidorowie za warzywa; Trendota Jan, kierownik szkoły w Pleśnej za owoce i warzywa; Zawadzki Tadeusz, kierownik szkoły w Dżurowie, za warzywa; Leszczyński Bolesław, kierownik szkoły w Gwoźdeu, za warzywa i owoce; Łubkowski Wilhelm, kierownik szkoły w Widynowie, za warzywa; Onyszkiewicz Julian, kierownik szkoły w Rawie, za kolekeyę owoców; Jedliński Ludwik, kierownik szkoły w Potoku, za owoce; Petrina Antoni, kierownik szkoły w Ceniawie, za plan ogrodu; Tysiak Bazyli, nauczyciel w Balińcach, za wyroby z nauki zręczności; Sochaeki Stanisław, kierownik kursu rolniczego w Jezierzanach, za okazy stosowanego slójdu; Bazyli Barnicz, kierownik kursu rolniczego w Balińcach, za produkta z ogrodu szkolnego i ul; Kornaszewski Antoni, kierownik szkoły w Roźniowie, za warzywa; Pfeifer Ludwika, kierowniczka szkoły w Honiatyczach, za produkta ogrodu szkolnego i plan; Orzechowski Aleksander, kierownik szkoły w Jagielnicy, za działalność za wina i warzywa; Mroczkowski Piotr, kierownik kursu rolniczego w Kosowie, za warzywa; Stefański Józef, kierownik szkoły w Gromcu, za owoce i drzewka; Rybaczewski Józef, kierownik szkoły w Laszkach gośc., za ul, owoce i plany; Gruszka Andrzej, kierownik szkoły w Paleśnicy, za wina owocowe; Koszałkowski Józef, kierownik szkoły w Konotopach, za ul drewniany; Weissberg Leon, kierownik szkoły w Tlustem, za plan ogrodu szkolnego; Hrycykiewicz Władysław, kierownik szkoły w Srokach, za warzywa.

List pochwalny:

Regiec Franciszek, kierownik szkoły w Janowiecach, za susze; Urbański Ludwik, kierownik szkoły w Branicach, za produkta ogrodu szkolnego; Kulisz Władysław, kierownik szkoły w Tarnowcach, za produkta ogrodu szkolnego; Kwiatkowski Bolesław, kierownik kursu rolniczego w Grębowie, za produkta ogrodu szkolnego; Maryan Solski, w Kleparowie, za wydatną pomoc przy urządzeniu wystawy (i 50 koron); Józef Lorenz, w Skawinie, za czynny udział przy urządzeniu wystawy (i 30 koron); Winnicki Sas Jan, nauczyciel w Nawaryi, za produkta ogrodu szkolnego; Świstak Franciszek, kierownik szkoły w Dobrzechowie, za ziola lek.; Sielecki A., kierownik szkoły w Kotowej woli, za produkta ogrodu szkolnego; Makarewicz Jan, kierownik szkoły w Wierzbowicach, za pasiekę; Byczkowski Karol, kierownik szkoły w Łuczee; Husakowski Ignacy, kierownik szkoły w Nawaryi; Borys Teodor, kierownik szkoły w Borszowie*); Derlica Teodor, nauczyciel w Podusilnej*); Bucmaniak Jan, kierownik szkoły w Uniowie*); Podymowski Ignacy, kierownik szkoły w Uszkowicach*); Zawadzki Franciszek, kierownik szkoły w Żulicach, za plan ogrodu; Stefański Józef, w Gromcu, za owoce; Świtalski Józef, w Łowcach, za owoce; Pragowski Konstanty, w Hussakowie, za owoce; Jaworski Stanisław w Iwanowcach**); Orłowski Stanisław, w Bołszowcach**); Grzybowski Mieczysław, w Sławentynie**); Zapałyło Aleksander, w Słobódce leśnej**); P. Gajda w Podmichalu**); Regiec Władysław, we Wróblowicach**); Lubowiecki Jan, w Zabierzowie, za plan ogrodu szkolnego; Niżnik Stanisław, kierownik szkoły w Wełdżiszu, za warzywa i plan ogrodu; Natonski Walenty, kierownik szkoły w Wojnicz, za owoce i warzywa; ks. Uryga Franciszek, kierownik kursu rolniczego w Mogile, za warzywa; Folwarczny Antoni, w Rozborzu, za warzywa; Charuk Szymon, kierownik szkoły w Rakowicach, za miód i noże pszczelarskie; Szymański Jan, kierownik szkoły w Słobódce janowskiej, za napoje; Zyzniewski Włodzimierz, kierownik szkoły w Porsznej, za napoje.

Dr. T. Ciesielski,

przew. kom. wystawy.

B. Baranowski,

przew. kom. sędziów działu szkolnego.

*) Za pomoc przy urządzeniu zbiorowej wystawy z okręgu przemyskiego.

***) Za ul. wyrobioną na kursie pszczelnio-słajdowym we Lwowie w 1906 r.